

ningsmanden må gentage erklæringen efter nyt forsøg iværksat på sagsøgerens begæring.

Efter stævningssmandsinstruksen, jf. bekendtgørelse nr. 255 af 20. juni 1972, skal stævningssmanden henvende sig på den pågældende bopæl eller opholdssted, subsidiært arbejdssted. Kan forkyndelsen ikke gennemføres, skal stævningssmanden på anden nærmere angivet måde søge at indhente sådanne oplysninger, at han kan foretage forkyndelsen, eller subsidiært afgive sagen til politiet.

Forslaget indebærer ingen ændring af stævningssmandens forpligtelser. Der er imidlertid intet til hinder for, at stævningssmandens undersøgelser afbrydes efter rettens bestemmelse, før de er tilendebragt efter stævningssmandsinstruksen, således at der på det foreliggende grundlag kan tages stilling til spørgsmålet om afvisning.

Forslaget gælder også de tilfælde, hvor forkyndelse iværksættes som brevforkyndelse eller postforkyndelse.

Det er forudsat, at retten i medfør af § 222 kan omgøre en beslutning om afvisning, når nye oplysninger foreligger, eller når retten i øvrigt finder det hensigtsmæssigt. Det vil normalt ikke give anledning til omgørelse, at sagsøgeren blot berigtiger de mangelfulde oplysninger. Hvis afvisningen omgøres, regnes tidspunktet for sagsanlæg fra indleveringen af stævningen til retten, jf. § 348, stk. 1.

I § 313 er det bestemt, at når sagen i det hele afvises, betragtes den med hensyn til sagsomkostninger som tabt af sagsøgeren. Sagsøgeren kan således ikke regne med at få hverken retsafgift eller andre omkostninger i forbindelse med den afviste retssag godtgjort hos sagsøgte.

Afvisning af en fogsedag, jf. § 489, som følge af mangelfulde adresseoplysninger m.v. kan foretages af personer med særlig bemyndigelse efter § 17 a, stk. 2. Forslaget i nr. 4 sammenholdt med nr. 16 sigter mod at etablere en tilsvarende ordning vedrørende borgerlige sager.

Forslagene i nr. 17 og 18 er konsekvensændringer som følge af forslaget i nr. 16.

Til nr. 19

Efter den gældende ordning sikres der ved forkyndelsen af stævningen i en borgerlig sag bevis for, at der er givet meddelelse om retssagen til sagsøgte eller en anden inden for en i loven nærmere angivet kreds af personer med særlig tilknytning til sagsøgte.

Efter ordningen foreslået i nr. 16 opnås der ikke tilsvarende bevis, medmindre sagsøgte reagerer. Er genpart af stævning behørigt afsendt, og reagerer sagsøgte ikke, kan udeblivelsesdom afsiges, også selv om sagsøgtes passivitet skyldes, at brevet fra ret-

ten med stævningen ikke er nået frem. I sådanne tilfælde må der lægges afgørende vægt på at sikre sagsøgtens adgang til at benytte retsmidlerne mod den afsagte dom, først og fremmest genoptagelse, hvis betingelserne for at anfægte dommen i øvrigt er opfyldt.

Bestemmelsen indebærer, at domme, der afsiges uden forudgående forkyndelse og uden reaktion fra sagsøgte, skal indeholde bemærkning om, at forkyndelse af stævningen er undladt. Bemærkningen skal tjene til at henlede bl.a. fogedrettens opmærksomhed på forholdet, hvis det bliver aktuelt at tvangsfuldbyrde dommen.

Den foreslåede bestemmelse gælder efter sin placering i lovtjeksten direkte tilfælde, hvor dom afsiges uden forudgående forkyndelse af stævningen, efter at sagsøgte er udeblevet fra første retsmøde, jf. § 354, stk. 3. Gennem henvisningen i § 354, stk. 6, 1. pkt., angår forslaget også tilfælde, hvor dom afsiges uden forudgående forkyndelse af stævningen, og hvor sagsøgte undlader at indlevere svarskrift, efter at retten har truffet bestemmelse om, at sagen ikke skal forberedes i retsmøde, jf. § 352, stk. 1.

Til nr. 20

Efter forslaget påhviler det den, der søger fuldbyrdelse af de i retsplejelovens § 219, stk. 4, omhandlede domme, på tidspunktet for begæringen at godtgøre, at dommen er forkyndt for skyldneren. Hvis dokumentation herfor mangler, når anmodningen indgives, afviser fogedretten sagen, jf. § 489, stk. 1.

De i § 934, stk. 1, omhandlede domme – med eventuelt pådømte erstatningskrav – vil efter forslaget kunne tvangsfuldbyrdes uden sådan dokumentation, jf. retsplejelovens § 219, stk. 6, 1. pkt., som affattet ved lovforslaget.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 19 vedrørende fogedrettens mulighed for at konstatere, om en civil dom er afsagt uden forudgående forkyndelse.

Til nr. 21

Der indføres med denne bestemmelse obligatorisk forsvarerbeskikkelse i sager, hvor domsforhandlingen fremmes i tiltaltes fravær efter forslaget til § 847, stk. 3, nr. 4. Om ordningens praktiske gennemførelse henvises til det under pkt. 5.2.5. anførte.

Til nr. 22

Den foreslåede nye affattelse af § 847 har karakter af en samlet bestemmelse om mulige konsekvenser af tiltaltes udeblivelse for behandlingen af en straffesag. Adgangen til uden bevisførelse at anse tiltaltes udeblivelse som en skylderkendelse er dog fortsat